

Haabet om, at den tredje Samfærdsels- og Transitkonference, som skal sammentræde i 1927, ogsaa vil beskæftige sig med i mulig Udstrækning at forbedre den tekniske Forbindelse mellem Organisationens Arbejde og de tilsvarende Organisationer i Lande udenfor Europa (se nedenfor Bilag I. II. 2.)

Det økonomiske og finansielle Udvalg.

Forsamlingen har gjort sig bekendt med de Arbejder, som i det forløbne Aar har fundet Sted i disse Udvalg, og har godkendt samme. Indenfor det økonomiske Omraade var det vigtigste, Forsamlingen beskæftigede sig med, særlig Spørgsmaalet om den økonomiske Verdenskonferences Sammentræden. Som det vil erindres, vedtog Forsamlingen i 1925 en Beslutning, der fastslog Forbindelse mellem Verdensfreden og den almindelige økonomiske Fremgang, og opfordrede Raadet til at nedsætte et Udvalg til at forberede Arbejdet til en senere Sammenkomst af en international økonomisk Konference. I Aar vedtog Forsamlingen ogsaa paa dette Punkt en meget mere bestemt Udtalelse, idet den fastslog, at de økonomiske Forhold i Verden nu mere end nogensinde nødvendiggjorde et mellemfolkeligt Samarbejde, og at Konferencen burde sammenkaldes snarest muligt. I Forsamlingen fremsatte navnlig den franske Delegerede *Loucheur* og den tyske Delegerede *von Rheinbaben* interessante Udtalelser om dette Emne. Under Forhandlingerne i 2. Udvalg drøftedes særlig Spørgsmaalet om en saadan Konferences Sammensætning. Nogle mente, at den udelukkende burde være sammensat af sagkyndige, der skulde fremsætte deres personlige Anskuelser uden paa Forhaand at være bundne af Forskrifter fra deres Regering; den vilde da mere frit kunne udtale sig om de virkelige Aarsager til de foreliggende store Vanskeligheder. Fra anden Side mente man imidlertid, at det var vigtigere at naa frem til positive Resultater i Form af mellemfolkelige Aftaler, og at Konferencen derfor burde være sammensat af egentlige Regeringsrepræsentanter, der naturligvis meget godt tillige kunde være sagkyndige. Man enedes tilsidst om

at gaa en Mellemvej ved at foreslaa en lignende Fremgangsmaade som den, der anvendtes ved Finanskonferencen i Bryssel, nemlig sagkyndige Repræsentanter, der vel blev udpeget af Regeringerne, men som dog ikke af disse skulde modtage egentlige Forskrifter, og som derved med fuld Frihed kunde drøfte Spørgsmaalene.

Den tyske Delegerede fremhævede bl. a. som et Formaal for Konferencen Afslutningen af mellemfolkelige Overenskomster vedrørende Produktion og Afsætning, saaledes at man derved kunde indlede en Slags international Arbejdsdeling. Det maa utvivlsomt siges, at den stærke Understregning af en snarlig Indkaldelse af en økonomisk Verdenskonference er et vigtigt Resultat af dette Aars Forsamling (se nedenfor Bilag I. II. 3. og 4.)

Aandeligt Samarbejde.

Forsamlingen gjorde sig bekendt med Beretningerne fra Udvalget for aandeligt Samarbejde og fra Raadet, og Forsamlingens Opgave indskrænkede sig til en Vurdering af det udførte Arbejde, forsaavidt ikke nye Spørgsmaal rejstes. Den danske Delegerede Dr. *Munch* valgtes til Udvalgets Ordfører. I Udvalget viste der sig meget stærk Interesse for Spørgsmaalet, en Interesse, der gav sig Udslag deri, at et ganske usædvanlig stort Antal af Delegerede udtalte sig. De udtalte alle Tilfredshed med det, der var sket, opfordrede til at fortsætte og gjorde Rede for, hvad der var foretaget i deres eget Land. En særlig Interesse vistes de foreløbige Forslag, der forelaa fra Ekspertudvalget, som havde overvejet Midlerne til at udbrede Kendskabet til Forbundets Virksomhed og Forstaaelsen af det internationale Samarbejde. Den engelske Delegation indbød til en international Pædagogkonference derom i England, den norske Delegerede udtalte Ønsket om, at Ekspertudvalget maatte blive et staaende Udvalg. Rumænien og Schweiz indbød begge til Konferencen om folkelig Kunst. Der udtaltes almindelig Tilfredshed med Institutet i Paris; det anbefaledes at følge det